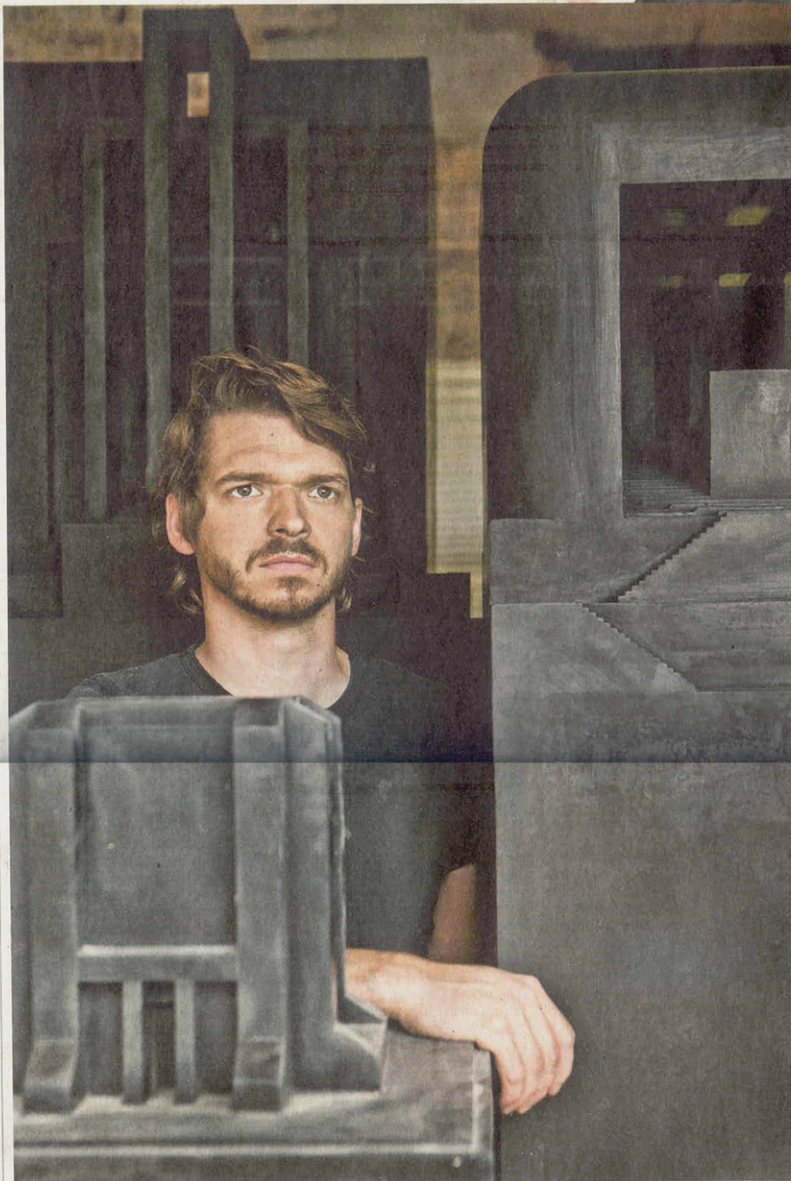

DE THUISBLIJVERS Geen tijd voor vakantie, het leven is te spannend om nu een break te nemen. Elke vrijdag vertellen mensen wat hen thuis houdt. **Deze week: Renato Nicolodi**

‘Te druk met beelden maken voor expo’s’

Beeldhouwer Renato Nicolodi timmert, giet en vijlt deze zomer aan nieuwe sculpturen. Zijn beelden lijken kleine monumenten, geïnspireerd op architectuur uit de oorlogsverhalen van zijn opa. Charlotte Van Hacht

Naam: Renato Nicolodi
Leeftijd: 32
Locatie: Atelier in Roosdaal

nen meer van de originele gebouwen. De huizen die er nu staan lijken authentiek, maar dat zijn ze niet. Vandaar: *Facade*.”

Nicolodi zal de poort in verschillende delen maken, daarna komen er freelancers helpen om het gevaarte op te bouwen. Later in de zomer bouwt hij mee aan een tentoonstelling in het Modemuseum. De werken van de kunstenaar worden vooral door musea en tentoonstellingen gekocht, ze zijn te groot voor particulieren. “Een Nederlandse man was zo gecharmeerd door mijn werk dat hij per se een beeldje wilde kopen. Het enige probleem was dat hij op een appartement woonde. Hij moest zich elke dag langs mijn werk heen wringen, want zijn woonkamer was te klein.”

Hommage

Nicolodi's beelden lijken sinistere poppenhuizen. Toeschouwers kunnen in de gaatjes en ramen kijken en zien dat veel trappes en gangen naar een donker gat leiden. “Voor mij is die lege ruimte een plek waarin ik mijn herinneringen koester, want mijn eigen familiearchief is mijn grootste inspiratiebron. Mijn grootvader maakte een heleboel super-8-filmpjes van zijn reizen naar Italië, waar hij zijn vrienden bezocht. Hij hield ook een soort dagboek bij.” De beeldhouwer diept een minuscule boekje op. “Ik ga alle pagina's inscannen en laten vertalen.” Nicolodi's opa stierf voor hij met zijn architecturale werken begon. “Ik heb het er nog met hem over gehad, maar hij werd ziek voor ik afstudeerde aan Sint-Lukas. Mijn werken van toen draaiden al rond zijn verhalen. Ik maakte een reeks schilderijen met afdrukken van bunkers. Op vakantie in Bretagne kwam ik die gebouwen tegen en toen moest ik weer aan het relaas van mijn grootvader denken.”

De kunstenaar diept een tweede boekje op, een eigen ontwerp deze keer. Zijn grootvader liet vaak een foto maken van zichzelf aan het schietkraam met geweer, gericht naar de fotograaf. Nicolodi's vader zette de traditie voort. “Dit boekje heet *Hommage*. Ik beschouw het als een werk op zich. Bijna elk jaar ging ik met mijn gezin naar het schietkraam om een foto te maken. Aan het eind van het boekje zie je hoe ik steeds groter word en mijn ouders naar de achtergrond verdwijnen. Het kraam is sinds 2006 opgedoekt. Erg jammer, want ik heb hier zelf een klein beetje rondlopen en ik zou de traditie graag in stand houden.” Nicolodi maakt zijn werken om herinneringen in stand te houden. “Daarom nam ik alle verhalen van mijn grootvader op, ik wist dat ze anders niet zouden blijven hangen. Werken niet zonden blijven hangen. Werken die het verhaal van mijn grootvader niet wanneer ik mijn beelden toonde. Het is nog wat te vroeg om mijn eigen verleden te gebruiken, maar ik ben het wel van plan.”

Dinsdag: GENERATIE IPOD
Welke muziek heeft
documentairemaakster
Sarah De Bisschop in haar
digitale achterzak?